

Járjunk együtt!

Szinódus
2021
2023

Egy szinodális Egyházért

közösség | részvétel | küldetés

GYULAFEHÉRVÁRI
RÓMAI KATOLIKUS
ÉRSEKSÉG

Jöjj, Szentlélek!

Te új nyelveket fakasztasz, és életet hozó szavakat adsz ajkunkra, őriz meg bennünket attól, hogy múzeumi egyház legyünk, amelyik szép, de néma, nagy múlttal és kevés jövővel.

Jöjj közénk, hogy a színódus megtapasztalásával ne hagyjuk elhatalmasodni magunkon a kiábrándultságot, ne hígítsuk föl a próféciát, ne vesszünk el a meddő vitákban!

Jöjj, szeretet Szentlelke, nyisd meg szívünket a meghallgatásra!

Jöjj, szentség Lelke, újítsd meg Isten hűséges szent népét!

Jöjj, teremtő Lélek, újítsd meg a föld arcát! Ámen.

Ferenc pápa színódusért való imája

Miért?

Ferenc pápa a szinódus összehívásával arra hívja az egész Egyházat, hogy reflektáljon a saját életére és küldetésére. Ebben a folyamatban, amelynek kulcsszavai a közösség, részvétel, küldetés, minden embernek helye és szerepe van!

Mit jelent a szinodalitás?

A „szinódus” egy ősi szó az Egyház hagyományában, és azt az utat jelzi, amelyen Isten népe együtt jár. A szinodalitás mindenekelőtt azt a sajátos stílust jelöli, amely az Egyház életét és küldetését jellemzi:

Isten népe együtt vándorol, és abba a közösségbe gyűlik, amelyet az Úr Jézus hívott egybe a Szentlélek erejével, hogy hirdesse az evangéliumot.

Isten egész népe a keresztség által közös méltóságban és hivatásban osztozik. Keresztségünk alapján mindannyian

arra vagyunk hivatottak, hogy aktív részesei legyünk az Egyház életének.

A plébániákon, keresztény kisközösségekben, lelkiségi mozgalmakban, vallási közösségekben és a közösség más formáiban nők és férfiak, fiatalok és idősek, mindannyian meghívást kapunk arra, hogy meghalljuk egymást, hogy meghalljuk a Szentlélek sugallatait, aki azért jön, hogy emberi erőfeszítéseinket irányítsa, életet és életerőt leheljen az Egyházba, és mélyebb közösségbe vezessen minket a világban való küldetésünk érdekében.

Miközben az Egyház elindul ezen a szinódusi úton, arra kell törekednünk, hogy a hiteles meghallgatás és megkülönböztetés tapasztalataiba merüljünk, és hogy azzá az Egyházzá váljunk, aminek Isten akar minket.

A szinodalitás tehát nem annyira egy esemény vagy szlogen, sokkal inkább egy stílus és egy létmód, ahogyan az Egyház a küldetését a világban beteljesíti.

A jelenlegi szinódusi folyamatot, amelyre vállalkozunk, egy alapvető kérdés irányítja:

Hogyan történik ez az „együtt haladás” ma a helyi egyházban? Milyen lépésekre hív minket a Lélek, hogy szinodális egyházként növekedjünk „együtt haladásunkban”? (PD 26)

Ennek a szinódusi folyamatnak a célja nem csupán egy sor gyakorlat elvégzése, amely elkezdődik és aztán abba marad, hanem inkább egy olyan utazás, amely hitelesen növekszik a közösség és a küldetés felé, amelynek megélésére Isten hívja az Egyházat a harmadik évezredben. Ez a közös utazás arra hív meg minket, hogy újítsuk meg mentalitásunkat és egyházi struktúránkat az idők jeleinek fényében.

Isten egész népének meghallgatása az Egyházat abban fogja segíteni, hogy olyan lelkipásztori döntéseket hozzon, amelyek a legjobban megfelelnek Isten akaratának, hogy az Egyház szolgálhassa az Isten és az emberiség párbeszédét, és egy olyan Egyházzá legyen, amely gyümölcsözőbben szolgálja a mennyek országának eljövételét.

Merre?

„Járjunk együtt!”

Csiksomlyói látogatásakor Ferenc Szentatyánk meghívott az együtt járásra. Ennek megvalósítása, „hogyanja” még mindig kihívás számunkra. A püspöki szinódus már nem csak minket, hanem az egész Egyházat arra hívja, hogy megtanuljon közösen járni, és közösen építeni az Egyházat. Fontos, hogy a szinodusi út folyamán bátorsággal merjünk kockáztatni, mert

„aki kockáztat, annak az Úr nem okoz csalódást”!

Ezen az úton vannak előrelendítő viszonyulások és buktatók is, amelyekkel számolnunk kell.

Segítség az „együtt járáshoz”

A Szentatya minden megkeresztelt embert arra hív, hogy vegyen részt ebben a szinodális folyamatban, amely egyház-megyei szinten október 17-én kezdődött el. Az Egyház tagjaként jelek vagyunk az út mentén, az út során pedig találkozhatunk, odafigyelhetünk, meghallgathatunk és gyógyíthatunk a Szentlélek vezetésével. Gyengeségünk tudatában is merjünk útnak indulni, azzal a reménnyel, hogy Isten álmát valósítjuk.

- Tudatosítsuk, hogy „együtt járásunk” az Ige közös hallgatásán és az Eucharisztia ünneplésén és a szeretetszolgálaton alapul.
- A szabad, őszinte és félelmet nem ismerő párbeszédhez idő kell.
- Mindenkinek joga van a beszédhez és ahhoz, hogy meghallgassák.
- Nem meggyőzni akarunk másokat hangos vitákkal, hanem befogadni azt, amit általa a Lélek üzeni akar.
- Véleményünk nem kőbe vésett igazság, ezért másokat meghallgatva késznek kell lennünk azt megváltoztatni.
- Legyünk nyitottak a megtérésre, változásra és újdonságra.
- Gyakoroljuk a megkülönböztetést: mi az, amit a Lélek sugall és mi az, amit nem.
- Törekedjünk a hiteles meghallgatásra.
- Ne legyenek előre gyártott válaszaink és ítéleteink, mert ezek tévútra sodorhatnak minket.
- Lelkipásztorként ne essünk a klerikalizmus csapdájába, engedjük, hogy a ránk bízottak szabadon és őszintén fogalmazzák meg véleményüket.
- Ne értékeljük túl magunkat másokhoz képest.
- Az eszmék és ideológiák gyártása helyett fedezzük fel az élet igazi valóságát.
- A remény világítótornyai legyünk, nem pedig a végzet prófétái.
- Az evangélium örömeivel álmodjuk újra a jövőnket: kreatívan, nyitott füllel/szívvvel, mindenki egyedi szerepének és hivatásának megbecsülésével.
- Legyünk nyitottak az ökumenikus és vallásközi párbeszédre.

Kerüljük el a buktatókat!

Folyamatos kísértésünk, hogy Isten kezét elengedve a saját utunkat járjuk, és ezáltal hajlamossá válunk arra, hogy csak magunkra és saját gondjainkra összpontosítsunk, elfeledve mindazokat, akik elszakadtak tőlünk az út során.

Ahhoz, hogy valóban együtt tudjunk járni és mások is vágyat érezzenek az együtt járásra, a velünk járásra, ki kell dobnunk mindent, ami taszít, ami megakadályozza azt, hogy közeledjünk egymáshoz. A színódusi folyamat – amennyiben esélyt adunk a változásra és a megtérésre – mozgásban tarthat bennünket az Örök Cél felé, állandóan formálva bennünket.

Lehetséges buktatók, akadályok:

- Önmagunk vezetése a Lélekre való ráhatározás nélkül.
- Csak saját magunkra és gondjainkra összpontosítunk.
- Az „ezt is letudtuk” kísértése.
- Csak a problémákat és a sötétséget látjuk.
- Elveszünk a részletekben.
- Megtérni és megújulni csak másoknak kell.
- Csak a látszatra hajtunk, belső tartalom nélkül.
- A formalizmus, a színjáték és a kegyeskedés taszító eszközök.
- A „mi portánkon minden rendben van” kísértése.
- A mozdulatlanság és a „mindig is így csináltuk” mérgező mondat ismétlése.
- Az okos, elvont felszólalások.

- Abba a tévedésbe esünk, hogy az Egyház látható határain túl nem fúj a Lélek.
- Azt hisszük, hogy rövid időn belül minden problémánkra és aggodalmunkra megoldást találunk.
- A konfliktusok, megosztottság és a másokkal való szembehelyezkedés kísértése.
- Azzal az elhatározással indulunk útnak, hogy másokat le kell győznünk.
- Annak a kísértése, hogy csak azokat hallgassuk meg, akik már részt vesznek az Egyház életében.

Hogyan?

A szinódus nem csupán egy két-három hetes találkozó a Vatikánban, hanem azt egy széles körű konzultáció előzi meg, előbb egyházmegyénként, majd földrészenként. A két évesre tervezett püspöki szinódus az egyházmegyei szakasszal kezdődik, amely **2021 októberétől 2022 augusztusáig tart.** Az egyházmegyei szakasz arra hív meg minket, hogy találkozzunk és hallgassuk meg egymást, adjunk egyéni és csoportos visszajelzést, ötleteket és javaslatokat, **miközben az alábbi kérdésekre keressük közösen a választ:**

Milyen élményeid vannak az Egyházzal?

A hit megtartó erejét egyénileg és közösségben tapasztalhatjuk meg. Mit jelent ez számodra?

Mit tennél, hogy együtt menjünk
Isten felé a közös úton?

Mit tehetnénk azokért, akik
eltávolodtak az Egyháztól?

Milyen az az egyházi közösség,
amelyhez szívesen tartoznál?

A kérdések alapján arra kapunk meghívást, hogy felidézzük tapasztalatainkat, megosszuk a gyümölcsöket, nehézségeinket, keressük, mit kér ma tőlünk a Lélek, hol kell javítanunk.

A helyi konzultációk előkészítése

A Főegyházmegyei munkacsoport feladata, hogy elősegítse a párbeszédet a hívek illetve a különböző egyházi közösségek között, meghallja általuk a helyi Egyház hangját és összeítse, illetve továbbítsa az Egyház tagjainak üzenetét.

Ennek érdekében javasoljuk, hogy a plébániák/közösségek jelöljék ki saját kapcsolattartójukat (szükség esetén szervezőcsoportot) a konzultációs folyamat és az összejövetelek helyi szintű megtervezésére és lebonyolítására, a minél szélesebb körű részvétel biztosítására.

A résztvétel plébániai hirdetések, a közösségi média, levelek, szórólapok, plakátok stb. révén bátorítsunk. Kiemelten javasoljuk azok felkutatását és megszólítását, akik már hosszabb ideje nem állnak rendszeres kapcsolatban az egyházi közösséggel. Különös gondot fordítsunk azoknak a személyeknek a bevonására, akiket a kirekesztés veszélye fenyeget: nők, fogyatékkal élők, menekültek, migránsok, idősek, szegénységben élők, olyan katolikusok, akik ritkán vagy soha nem gyakorolják hitüket stb. Találjunk eszközöket a gyermekek és a fiatalok bevonására is.

A plébániai szervezőcsoport számára online segítséget kínálunk fel, amelynek részleteit később fogjuk ismertetni.

Körülbelül 2–3 héttel a találkozó előtt minden résztvevő számára tegyük elérhetővé az előkészítő anyagokat (rövid háttéranyagot a szinodalitásról, a megválaszolandó kérdéseket, valamint a találkozóért történő imádkozás és elmélkedés javasolt módjait). Minden résztvevőt bátorítsunk arra, hogy szánjon időt a személyes felkészülésre, mert ez elengedhetetlen a gyümölcsöző párbeszédhez.

Találkozók/konzultációk

Javasoljuk, hogy a plébániák/közösségek egy vagy több találkozót tartsanak. A plébániák/közösségek külön találkozót tarthatnak bizonyos csoportok számára (pl. serdülők, fiatal felnőttek, házaspárok, a hitben kevésbé aktívak, rászorulóknak, peremre szorultak). A találkozások előtt vagy azok kiegészítéseképpen nagyon hasznos lehet valamiféle kötetlen közösségi tevékenység (zarándoklat, karitatív tevékenység vagy egy közös étkezés). Ez elősegíti a résztvevők közötti kölcsönös bizalom kialakítását, a közösségépítést, és azon emberek bekapcsolódását is, akiket inkább a gyakorlati cselekvés vonz.

A szűkebb körű kiscsoportos találkozók zárásaként javasolunk egy közösségi szinódusi napot tartani, amely közös találkozást, közösségi élményt jelent, és amelynek része a szentmise, a kiscsoportok találkozója, a közös megbeszélés és hálaadás. Az összejövetelen a közösségi imának és a liturgiának fontos szerepe van. Az esemény végén a résztvevőket tájékoztassuk a szinódusi folyamat következő szakaszáról, hogy tudják, hogyan segíti hozzájárulásuk az Egyházat.

Összegzés

A találkozók és a közösségi nap lezajlása után a felelősök írásban összegezzék a közösség meglátásait, azért, hogy levonhassák a tanulságokat, együtt örüljenek a gyümölcsöknek, valamint hogy mindez az egyházmegye közös szintézisébe bekerülhessen. (akár egy jegyző segítségével, akár a találkozó elektronikus rögzítésével, akár úgy, hogy a résztvevők vagy a kapcsolattartók feltöltik jegyzeteiket a megadott platformra, vagy más módon).

Mindezt egy **legtöbb 2 oldalas dokumentumban** kérjük összefoglalni a függelékben található *A válasz-dokumentum formai paramétereit* kérdéseit követve, és elküldeni a szinodusi email-címre vagy postán a tusnádi plébánia címére **2022. június 6-ig, pünkösdhétfőig:**

szinodus@romkat.ro

Csont Ede plébános,
Római Katolikus Plébánia
537335 - Tusnád, 37. Hargita megye

Egyéb anyagok, mint például képek, videók, történetek, művészi kifejezések és személyes tanúságtételek csatolmányként benyújthatók, amennyiben segítik a résztvevők tapasztalatának és hozzájárulásának kihangsúlyozását.

online találkozók

Ha a körülmények (például járványügyi korlátozások vagy fizikai távolság) megnehezítik a személyes kapcsolattartást, akkor lehetőség van online vagy hibrid (a személyes és online kombinációja) találkozók szervezésére: online találkozók, moderált online tevékenységek, chatcsoportok, telefonhívások. Különös gondot fordítsunk arra, hogy ezek az online vagy hibrid találkozók is az egymásra és a Szentlélekre való figyelmes odafigyelés szellemében történjenek. A csoportvezetőknek vagy a moderátoroknak biztosítaniuk kell azt, hogy minden résztvevő részt vehessen és hallathassa a hangját, beleértve azokat is, akik kevésbé jártasak a technológiában, vagy kevésbé ismerik azt, és gondoskodniuk kell az elhangzottak írásban való rögzítéséről.

Függelék

Egy szinodális találkozó forgatókönyve

Az összejövetelen a közösségi ima és a liturgia fontos szerepet játszik. Az egymásra figyelés Isten Igéje és a Szentlélek meghallgatásán alapul. Az ima sokatmondó formáit arra lehet használni, hogy kérjük Isten vezetését és ihletét, és hagyjuk, hogy elmélyítse közösségünket. E tekintetben a liturgia és a Szentíráson való közös elmélkedés nagyon hasznos eszközök.

A csoportban folytatott párbeszédre olyan alkalmas módszer alkalmazható, amely összhangban van a szinodalitás elveivel, amely elősegíti az aktív részvételt, a figyelmes meghallgatást, a reflektív beszédet és a lelki megkülönböztetést.

Amennyiben a résztvevők száma nagyobb, alkossanak kisebb csoportokat, amelyek különböző háttérből érkező, körülbelül 6–7 főből állnak. Ez a módszer legalább egy órát vesz igénybe, és három fordulóból áll:

1. Mindenki felváltva, egyenlő arányban osztja meg imádásának gyümölcsét, az előzetesen körbeküldött elmélkedési kérdésekhez visszanyúlva (lásd e függelék 5. pontját). Ebben a körben nincs vita, minden résztvevő egyszerűen csak mélyen figyel a többiekre és arra, hogy a Szentlélek hogyan tevékenykedik bennünk, a beszélő személyben és

a csoport egészében. Ezt követi egy kis csend, amelynek célja a belsők megfigyelése.

2. A résztvevők megosztják egymással, hogy az első körben mi ragadta meg őket leginkább, hogy a csend ideje alatt mi mozgatta meg őket. Némi párbeszédre is sor kerülhet. Ezt ismét a csend ideje követi.

3. A résztvevők elgondolkodnak azon, hogy mi az, ami a beszélgetés során visszhangra talált, és mi érintette meg őket a legmélyebben. Új felismeréseket és akár megoldatlan kérdéseket is feljegyeznek. A beszélgetést spontán hálaimák zárhatják. Általában minden kiscsoportnak van egy segítője és egy jegyzője. (Ennek a folyamatnak a részletes leírása megtalálható a színódusi honlapon).

Miután a csoportos párbeszéd lezajlott, a kiscsoportok áttekintik és megosztják a folyamat során szerzett tapasztalataikat. Milyen új és frissítő felismerésekre bukkantak? Mit tanultak a színódusi folyamatról? Isten hogyan volt jelen és munkálkodott az együtt töltött idő alatt?

Ezt követően a résztvevők mindannyian összegyűlnek. Minden kiscsoport egy-egy képviselője röviden beszámolhat a csoport tapasztalatairól, majd imával, énekkel zárják az összejövetelt.

A válasz-dokumentum formai paraméterei

Kérjük, foglalja össze röviden, hogy a saját plébániáján / közösségében:

1. Milyen eseményekből állt a szinódusi folyamat? Ha több találkozó volt, ezt is jelezze! (pl. csoporttalálkozó, szentmise, közös ima stb.)
2. Hány segítőtje volt a folyamat előkészítésében és lebonyolításában?
3. Hány személy vett részt a folyamatban?
4. Melyik korosztályból vettek részt legtöbben a folyamatban?
5. Volt-e olyan korosztály, amely egyáltalán nem kapcsolódott be a folyamatba?
6. Sikerült-e megszólítani a vallásukat nem gyakorló híveket? Hogyan? Milyen visszajelzést emelne ki részükről?
7. Mi volt a legfontosabb tapasztalat?
8. Mi okozott csalódást?
9. Milyen gyümölcsseit tapasztalja a szinódusi folyamatnak?
10. Milyen álmokat, vágyakat és törekvéseket fogalmaztak meg a résztvevők az Egyházzal kapcsolatban?
11. Volt-e olyan kérdés, ami feszültséget okozott?
12. Milyen lépéseket kíván tenni Ön azért, hogy egyházközsége/községe szinodálisabbá váljon?
13. Legfontosabb visszajelzések, javaslatok

Szinódus
2021
2023

@ szinodus@romkat.ro

✉ Csont Ede plébános
Római Katolikus Plébánia
537335 Tusnád, 37.
Hargita megye

GYULAFEHÉRVÁRI
RÓMAI KATOLIKUS
ÉRSEKSÉG

Szinódus
2021
2023

Egy szinodális Egyházért
közösség | részvétel | misszió